

dosarul nr. 2ra-1210/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani: D. Dulghieru
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banaru Iurie împotriva Universității Tehnice a Moldovei cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă :

La 02 septembrie 2016, Banaru Iurie, reprezentat de avocatul-stagiar Cebotari Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Universității Tehnice a Moldovei cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 30 martie 2009, a Consiliului Facultății Urbanism și Arhitectură aprobată prin ordinul nr. 152-sp din 14 aprilie 2009, a fost ales prin concurs pe un termen de 5 ani în funcție de lector superior, la aceeași dată fiind încheiat și contractul individual de muncă nr.480/09-S pe un termen de 5 ani.

Prin ordinul nr. 370-sp din 05 septembrie 2012, i-a fost acordat concediu de la 01 septembrie 2012 până la 01 septembrie 2013, în conformitate cu prevederile art. 300 pct. 1 din Codul muncii.

A mai indicat reclamantul că prin ordinul nr.396-sp din 09 septembrie 2013, i-a fost acordat concediu neplătit pe o perioadă de 60 de zile, începând cu 02 septembrie

2013 și până la 31 octombrie 2013, în corespundere cu prevederile art. 120 pct. 1 din Codul muncii. Prin același ordin a fost suspendat contractul individual de muncă la cererea reclamantului pentru perioada 01 noiembrie 2013 și până la 30 martie 2014, conform prevederilor art. 77 lit. a) Codul muncii.

În temeiul acordului adițional din 24 aprilie 2014 nr.236/14-t la contractul individual de muncă nr.480/09 din 30 martie 2009, prin ordinul din 24 aprilie 2014 nr. 181-sp s-a prelungit termenul contractului individual de muncă, începând cu 30 martie 2014 și până la 10 aprilie 2016

Prin același ordin, i-a fost acordat concediu neplătit, începând cu 30 martie 2014 și până la 29 aprilie 2014.

Concomitent a menționat reprezentantul reclamantului, că prin ordinul nr.192-sp din 30 aprilie 2014, lui Banaru Iurie i-a fost acordat concediu suplimentar pentru îngrijirea copilului de la 3 la 6 ani, de la 30 aprilie 2014 până la 10 aprilie 2016.

Aici a specificat că, la 08 aprilie 2016, a depus 2 cereri prin care a solicitat suspendarea și prelungirea contractului individual de muncă, începând cu data de 10 aprilie 2016 și până la 30 august 2016, care au fost avizate provizoriu de către șeful Departamentului Arhitectură și de decanul Facultății Urbanism și Arhitectură.

A mai indicat, că prin ordinul nr.120-sp din 11 aprilie 2016, i-a fost prelungit unilateral termenul contractului individual de muncă nr.489/09-s din 30 martie 2009, de la 10 aprilie 2016 și până la 31 mai 2016.

În acest sens, cu referire la prevederile pct. 22 al contractul individual de muncă, art. 9 și 75 din Codul muncii, a notat reprezentantul reclamantului că, pârâțul ilegal a prelungit termenul contractului până la 31 mai 2016, or, aceasta a avut loc fără acordul reclamantului.

La 25 aprilie 2016, reclamantul a înregistrat în cancelaria pârâțului o cerere privind reluarea relațiilor de muncă în legătură cu revenirea din concediul de paternitate prin care a solicitat anularea și retragerea cererilor din 08 aprilie 2016, cu emiterea unui ordin privind reangajarea în câmpul muncii, în legătură cu expirarea concediului de paternitate, invocându necesitatea socială de a-și întreține familia și obligația legală a angajatorului de a relua relațiile de muncă în urma expirării circumstanțelor ce au dus la suspendarea acestora.

La 16 mai 2016, Banaru Iurie a recepționat răspunsul Universității Tehnice a Moldovei, prin care i s-a comunicat că retragerea cererilor ar duce la încetarea raporturilor de muncă, conform prevederilor art. 82 din Codul muncii.

Totodată a indicat că, la 02 iunie 2016 reclamantului i-a fost comunicat telefonic că a fost emis un ordin, prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă în temeiul art. 82 lit. f) din Codul muncii.

La fel a relatat că, la 03 iunie 2016, a depus o cerere de soluționare amiabilă a litigiului, solicitând restabilirea la serviciu.

Cu titlu de soluționare amiabilă a litigiului, prin ordinul nr.262-sp din 07 iulie 2016 a fost modificat ordinul nr.120-sp din 11 aprilie 2016, cu introducerea prevederilor privind prelungirea perioadei contractului individual de muncă până la 30 august 2016, modificarea ordinului nr.120-sp din 11 aprilie 2016 cu introducerea prevederii privind acordarea concediului neplătit până la 30 august 2016 și anularea ordinului nr.176-sp din 30 august 2016.

La 19 august 2016 a recepționat o invitație prin care i s-a adus la cunoștință că, la data de 30 august 2016 expiră termenul contractului individual de muncă nr.480/09-s din 30 martie 2009 și un extras din ordinul nr.318-sp din 16 august 2016, prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă nr. 480/09-s din 30 martie 2009 în temeiul art. 82 lit. f) din Codul muncii.

Reclamantul a specificat, cu referire la prevederile art. 83 alin. (4) din Codul muncii că începând cu data de 10 aprilie 2016 contractul individual de muncă se consideră prelungit pe o perioadă nedeterminată.

Totodată a insistat, că pârâtul a lăsat fără soluționare cererea sa din 25 aprilie 2016, privind reluarea relațiilor de muncă în legătură cu revenirea din concediul de paternitate prin care a solicitat anularea și retragerea cererilor din 08 aprilie 2016, cu emiterea unui ordin prin care să fie reangajat în câmpul muncii cu acordarea timpului deplin de muncă în urma expirării circumstanțelor ce au dus la suspendarea acestora, cu toate că a invocat acest fapt și în cererea de soluționare amiabilă a litigiului.

Concomitent, a relatat că califică acțiunile pârâtului drept umilitoare și discriminatorii, reieșind din faptul că are la întreținere doi copii minori iar în cadrul Universității Tehnice a Moldovei a activat peste 20 de ani.

Reclamantul a precizat că la 23 august 2016 a primit o somație prin care i s-a solicitat eliberarea spațiului în care locuiește împreună cu familia sa până la 31 mai 2016, cu doar 8 zile de preaviz, cauzându-i-se astfel suferințe morale.

La 10 aprilie 2017, Banaru Iurie a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea ordinelor nr.262-sp din 07 iulie 2016 și nr.318-sp din 16 august 2016, cu restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în perioada 08 aprilie 2016 - 31 august 2016 în mărime de 12 195,12 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 2 500 de lei.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Banaru Iurie împotriva Universității Tehnice a Moldovei cu privire la anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 29 noiembrie 2017 și 17 ianuarie 2018, Banaru Iurie a declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală acțiunii.

Prin decizia din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei și s-a menținut hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 24 aprilie 2018, Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei contestate.

La 16 februarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 08 februarie 2018 (f.d. 150).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei, la 19 aprilie 2018, împotriva deciziei instanței de apel din 20 februarie 2018, este declarat în termen, în situația în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate.

În motivarea cererii, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Concomitent recurentul a invocat că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 11 iunie 2018, Universitatea Tehnică a Moldovei, a indicat că consideră cererea de recurs neîntemeiată și care urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Banaru Iurie, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat